

Thorndahl (FP):

Havde socialdemokratiet tilsluttet sig fremskridtspartiets forslag den 22. april om afblæsning af slagterikonflikten, var arbejdet på vore slagterier blevet sat i gang for en uge siden, og så havde dette lovforslag jo også været helt unødvendigt. Vort forslag var yderligere et forslag, som i højere grad end regeringens forslag tager hensyn til lønmodtagernes afvisning af de udarbejdede forligsforslag. Men da vi den 22. april fremsatte forslaget om afblæsning af slagterikonflikten og på nøjagtig samme måde, som regeringen har ønsket det med sit forslag, gav udtryk for ønske om, at forslaget skulle behandles samme dag i folketinget, som det blev fremsat, blokerede socialdemokratiet for denne dispensation for forretningsordenen.

Naturligvis anlægger partierne forskellige politiske vurderinger af de forskellige forslag, men jeg troede egentlig, at vi alle var interesserede i at skabe rimelige arbejdsbetingelser for folketinget. Når det drejer sig om fravigelse fra forretningsordenen, havde jeg – måske nok lidt naivt – forstået det sådan, at opfattelsen hos samtlige partier var den, at dispensationer ville blive meddelt, når situationen samfundsmæssigt var af en sådan karakter, at lovforslagets formål ville blive svækket eller måske endda gjort illusorisk, hvis ikke der meddeltes de nødvendige dispensationer, og i øvrigt helt uafhængigt af de øvrige partiers politiske og tekniske vurderinger af det fremsatte lovforslag.

Slagterikonflikten rummer i sig selv en tilstrækkelig begrundelse for ønsker om en sådan dispensation, og det foreliggende regeringsforslag er, når vi taler om dispensationer, helt identisk med vort forslag om afblæsning af slagterikonflikten. Alligevel blokerede socialdemokratiet en dispensation for vort forslag uden nogen som helst saglig begrundelse, hvilket jo også er understreget af, at det i realiteten kun er socialdemokratiet, der har ændret standpunkt, siden vi sidst diskuterede spørgsmålet om dispensationer for forslag om indgreb over for slagterikonflikten.

Jeg finder derfor anledning til meget stærkt at beklage, at socialdemokratiet har behandlet det forslag, vi fremsatte den 22. april, på en urimelig og helt igennem unfair måde.

Til gengæld skal jeg samtidig forsikre socialdemokratiet og regeringen om, at vi fortsat vil vurdere fremtidige dispensationsønsker fra regeringen og socialdemokratiet objektivt. Fremskridtspartiet vil fortsat optræde sagligt og fair over for politiske modstandere, og jeg skal med beklagelse konstatere, at socialdemokratiet altså ikke er i stand til dette.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Det, som VS' folketingsgruppe har formået sig til, er at bruge vores mulighed for at kritisere i en argumenteret kritik det indgreb, som føres nu, og påvise det massive hykleri, der omgiver indgrebet, hvad enten det er fra venstres side, som hr. Waldorff var inde på: hvad er liberalismen i praksis, når man går med til det?, eller hvis det er socialdemokratiets holdning: 1. maj-talerne, sammenhængen mellem dem og et indgreb på arbejdsmarkedet med den karakter, som dette har.

Vi har formået os til at angribe det med forskellige argumenter. Vi har tilladt os at gå ind på miljøforholdene i slagteribranchen. Vi har tilladt os at vise det klare hykleri, som argumentationen med dyreværnshensyn dækker over, og vi har tilladt os at sige, at et indgreb af denne karakter viser noget om socialdemokratiets holdning til fagbevægelsen, at man reelt er klar til at underminere, undergrave de faglige, demokratiske rettigheder, der findes, og som tilsiger, at der kan forhandles overenskomster og der kan tages kampskridt. Der er strejkeret formelt endnu, men det er et stort spørgsmål, hvor reel den er.

Det er klart, at når vi fremfører en argumentation af den art, er det ubekvemt, og folketingets formand har haft svært ved at skjule sin irritation over, at vi gjorde det på den måde, vi har gjort her ved at komme frem med en række argumenter fra forskellig side. Den socialdemokratiske ordfører har også haft svært ved at skjule sin irritation over det, men det var rimeligere at få en lødig modargumentation. Hvis hr. Kaj Poulsen kunne påvise, at det slet ikke var hyklerisk, at der slet ikke var tale om, at man greb ind imod, hvad et flertal af slagteriarbejdere ønskede, hvis man viste, at det, som vi står og argumenterer med, slet ikke passede, men